

ligger her, og de kapitalgevinster, man kan have udsigt til at få. Derfor vil det være klart mere logisk, hvis vi i stedet lavede en konsekvent beskatning af kapitalgevinster i stedet for at anvende lejeværdien, så hvis fru Mimi Jakobsen kan tilbyde mig stemmer til det projekt, er der sket noget spændende i dag. Lad os se, hvad der sker.

Hr. Thulesen Dahl efterlyste konsekvens: Hvis vi synes, det er et problem, at ejendomspriserne stiger så voldsomt, har vi så en politik, som kan løse problemet? Jeg kan henvise til den dagsorden, vi har foreslået, om en udfasning af rentefradraget over 25 år. Det er helt klart, at det også vil påvirke prisdannelsen på boligmarkedet.

Til sidst til fru Elisabeth Arnold, som ikke kunne forstå, at en økonom kunne gå ind for, at man skulle bruge sin opsparing til at nedbringe gæld: Jamen det har jeg da ingen problemer med. Jeg synes, det er særdeles fornuftigt at nedbringe gæld, både for staten og for personer og for hvad som helst, så det står jeg da gerne ved.

Elisabeth Arnold (RV):

Er Danmark et foregangsland, kunne man spørge. Det mener regeringen Danmark er, men statistikken taler nu også sit tydelige sprog, hvis vi sammenligner med verden omkring os, især på ejerboligområdet. Mere end halvdelen af boligerne i Danmark er ejerboliger, antallet af kvadratmeter pr. person er skyhøjt i forhold til, hvad det er i de omgivende lande, standarden af boligerne er høj, faciliteterne er af høj kvalitet, og først og fremmest bor en meget stor andel af de unge familier i Danmark i egen bolig.

Når så mange bor i ejerbolig og stadig ønsker at gøre det og stadig er trygge ved at købe boliger, kan man selvfølgelig sige sig selv flere ting. Det første er, at her taler vi ikke om en udsat, presset, marginaliseret og forfulgt gruppe. Boligejerne er meget forskellige i alder, i indkomstforhold, i familieforhold og i faser på livets vej, og de er glade for at bo i ejerbolig. Det er godt for familien, det er et godt middel til at sikre opsparing, ejerboligen er også til at betale, og så er spørgsmålet: Hvorfor i alverden skulle nogen ønske at genere eller forfølge ca. halvdelen af befolkningen? Det er der selvfølgelig heller ikke nogen, der gør.

Men der er nogle ting, som boligejerne skal gøre sig klart, når de investerer i en bolig, som jo ofte er et 30-års-projekt, og det er, at der er visse

vilkår i livet, som ingen politiker kan forsvare dem imod: Det kan være skilsmisser, det kan være dødsfald, og det kan være pensionering, som betyder et voldsomt fald i indkomsten. Det kan være arbejdsløshed, forflyttelse, sygdom, ulykker og mange, mange ting. Ingen kan garantere, at de ikke kan komme ud for den slags. Der er nu engang ikke nogen garanti for, at man altid kan blive boende i den bolig, man køber, når man er 25 eller 30 år, og det kan politikerne slet ikke garantere.

Det, politikere kan gøre for boligejerne, er selvfølgelig at sørge for en stabil økonomisk politik, holde renten i ro – renteudgifterne er de mest trygende for unge førstegangskøbere af bolig – holde inflationen i ro og sørge for, at beskæftigelsen er god og stigende, så truslen om arbejdsløshed og indtægtstab ikke skal dominere dagligdagen. En eller anden form af tryghed, en eller anden form for forventning om, at tingene ikke kommer til at gå galt – i hvert fald ikke i den økonomiske politik – må være et minimumskrav fra boligejerne til politikerne, og fra radikal side vil vi gerne være med til at skabe ro og stabilitet omkring økonomien.

Boligen og skattesystemet hænger sammen på flere forskellige måder, som det er blevet nævnt meget intenst i tidligere indlæg her i debatten, og jeg vil blot rekapitulere ved at sige, at det drejer sig fortrinsvis om lejeværdien og ejendomsskatterne.

Det er forkert, når det bliver hævdet, at lejeværdien er så og så høj, og at det er den, vedkommende skal betale. Det var vist et indlæg fra fru Mimi Jakobsen for lidt siden, der antydede, at der var så og så mange tusind kroner i udgift til lejeværdien. Men nej, sådan er det ikke. Man skal først fratække standardfradraget, og derefter skal man betale skat af den pågældende lejeværdi, og når skatteprocenten sættes ned, sænkes også skatten af lejeværdien. Derfor sænkes lejeværdibeskatningen også, når skatterne i almindelighed sænkes, og det synes jeg lige skal med.

Ejendomsskatterne opkræves jo af de kommunale myndigheder, og her går vi fra radikal side ikke ind for, at der skal være en bundgrænse på nul. Der må gerne være et vindue, hvorigennem ejendomsskatten kan bevæge sig fra kommune til kommune, men under alle omstændigheder må bundgrænsen ikke komme så langt ned som til nul. Det mener vi er ganske uforvarligt.